

İlerici Kadınlar Konferansı

Taslak Metin

15.01.2015

İnsanca bir yaşam, eşitlikçi bir düzen için: Kadınlar Bir Adım Daha İleri!

1 Kadın sorununa genel yaklaşım

1.1 Tarihsel Arka Plan

Kadın sorunu tarihsel olarak sınıf ayrımının ortaya çıkması ile var olmuş ve sınıflı toplumlar boyunca devam etmiştir. Sınıflı toplumlar öncesinde var olan cinsiyete dayalı iş bölümü herhangi bir toplumsal cinsiyet eşitsizliği içeriğine sahip değildi. Sınıflı toplumlar öncesinde kadınlar üretici ve türün üretimi ile ilgili rollerini bir arada sürdürebiliyorlardı. Yani kadınların üretici emeği ile anneliği (türün üretimi) arasında keskin ayrımlar söz konusu değildi ve bir arada yürütülüyordu.

Kadın ve erkek arasındaki eşitsiz iş bölümünün oluşumu özel mülkiyetin doğuşu ile aynı tarihsel döneme denk gelir. Sınıflı toplumlar öncesinde kadınlar özellikle basit tarımsal üretimde merkezi bir rol oynuyorlardı. Daha sonra gelişen aletli ve hayvanlı tarımın zorlu yapısı ise kadını tarımsal üretimdeki görevlerinden uzaklaştırmış oldu. Kadınların tarımda üretim süreçlerindeki ikincil konumları nedeniyle, üretim araçları erkeğin özel mülkiyeti haline dönüştü. Böylelikle üretimde ortaya çıkan artı ürünün pazarda değişimi de erkeğin kontrolüne girmiş oldu.

Erkeğin kontrolündeki özel mülkiyetin bir sonraki kuşağa aktarılması sorununu çözmek için çekirdek ailenin temelleri atıldı. Dolayısıyla özel mülkiyetin doğuşuyla sınıflı toplumlara geçiş evrensel bir ataerkil yapıya geçiş ve erkeğin üstün olduğu çekirdek ailenin doğuşuna neden oldu.

Kapitalizm de kuşkusuz erkek egemen bir sistemdir. Kapitalizm koşullarında da çekirdek aile erkeğin hâkimiyet kurduğu bir ekonomik birim olarak ortaya çıkmakta ve kadına yönelik eşitsizliklerin yeniden üretim merkezi olarak vücut bulmaktadır. Dolayısıyla kadının kurtuluşu için gereken koşullar, sınıflı toplumların, özel mülkiyetin ve kapitalist anlamda ekonomik bir birim olarak işlevlendirilen çekirdek ailenin bu işlevinin ortadan kaldırılmasıdır. Elbette bu şartların yerine gelmesi kadının kendiliğinden kurtuluşu anlamına gelmeyecektir.

1.2 Kapitalizm Kadına Düşmandır!

Kapitalizmin gelişmesi ve makineleşmeyle beraber kadınlar, kapitalizmin talep ettiği geniş işgücü ihtiyacını karşılamak üzere üretim süreçlerine ciddi bir katılım gösterdiler. Hatta kapitalistler açısından daha düşük ücretle çalıştırılan kadınlar ve çocuklar sömürü mekanizmaları açısından daha kârlıydılar. Diğer taraftan, kapitalizmin ihtiyaç duyduğu büyük emek gücünün sağlanması ve var olan emek gücünün her gün yeniden üretilmesinin ucuz bir şekilde karşılanması çekirdek aile sayesinde

gerçekleştirildi. Kapitalistler, ucuz emek ordusuna katılacak çocukları yetiştirme ve aileyi idame ettirmenin ekonomik yükünü büyük oranda kadınlara yüklemiştir ve bu durum güncelliğini korumaktadır. Esasen devlet tarafından karşılanması gereken bu yük kadınlar tarafından sırtlanmaktadır.

Kadınlar aile dışında üretime katıldığında, aile içi üretimin karşılanması ekonomik bir sorun haline dönüşmektedir. Özellikle çocuk ve yaşlı bakımı maliyetli bir iş olarak kadınların kimi zaman üretim süreçlerinden koparak aile içi rollerine dönmesine neden olmaktadır. Kadının doğurganlığının kapitalist üretim ilişkileri içerisinde oynadığı rol kimi sektörlerde kadının işgücü olarak "maliyetli" bulunması nedeniyle kadın istihdamının azlığına neden olmaktadır. Fakat pek çok sektörde de kadınların ucuz ve yedek işgücü olarak konumlandırıldıkları bir gerçektir.

Kadınların önemli bir kısmı aile içindeki rollerini yerine getirirken aynı zamanda emek gücüne de katılmaya devam etmektedir. Kadınlar üretici güç olarak rol üstlenmeler de çekirdek ailedeki rolleri sürdürdükçe, kadınlara yönelik eşitsizlik de sürmektedir. Emek gücüne dahil olan kadınlar daha ucuza ve güvencesiz çalışmakta, birçok kazanılmış haktan mahrum kalmaktadır.

Türkiye'de kadınlar arasındaki önemli bir toplumsal kesimi ev kadınları oluşturmaktadır. Bu kadınlar ya herhangi bir vasıflı iş bulma olanağına sahip olmayan, işsizlik nedeniyle aktif iş arayışı içerisinde olmayan, ya da çalıştığı durumda kendi ev hizmetlerini ücretli alma olanağına sahip olamayacak kadar düşük gelir seviyesine sahip olduğu için çalışmamayı tercih eden kadınlardır.

Başta tarım alanı olmak üzere pek çok üretim alanında kadın "ücretsiz aile işçisi" olarak görülmekte, emeğinin karşılığını alan, güvenceli ve sürekli bir işçi statüsüne sahip olamamaktadır.

Özelleştirme politikaları ile beraber, hem kadınların iş gücüne kayıt dışı ve güvencesiz koşullarda katılımı yaygınlaşmış hem de aile kurumunun ideolojik olarak yeniden üretilmesi söz konusu olmuştur. Kadına düşen öncelikli "görev", çocuk yetiştirme, ev işlerinin görülmesi ve yaşlı/hasta bakımı gibi işlerin karşılanması olarak tarif edilirken, kadının üretim sürecine katılımı, her tür güvenceden yoksun ev eksenli çalışma alanları ile "aile bütçesine katkı sağlaması" üzerinden tarif edilmeye başlanmıştır. Kadının evin asli çalışanı değil de "aile bütçesine katkı sağlayan" olarak görülmesi güvencesiz ve esnek çalışma koşullarını da pekiştirmektedir.

Çocuk bakımı, hasta ve yaşlı bakımı ile ev içi hizmetler gibi devlet tarafından sağlanması gereken hizmetlerde, kamunun bu hizmetlerden el çekmesi, kadınların ev içi emeğinin sömürülmesi ve ucuz iş gücü olarak piyasada yer almasının yanında başka kamu hizmetlerinden de mahrum kalmasına neden olmaktadır. Özellikle eğitim ve sağlığın paralılaştırılması ve gericileştirilmesi tüm yoksul kesimler için, ama özel olarak yoksul kadınlar açısından yakıcı sonuçlar doğurmaktadır.

Kadının asli görevinin ev içi çalışma ve annelik olarak görülmesi, kadın emeğini kapitalist piyasada değersizleştirirken, kapitalizmin krizleri ile artan işsizlik dönemleri de kadın işçileri daha fazla etkilemektedir. Türkiye'de sendikasız ve güvencesiz çalışma bugün, kadınlar arasında özellikle parça başı ve evde çalışma olarak da kendini göstermektedir. Kadınlar esnek çalışma saldırısının birincil muhatabıdır ve bu durum AKP iktidarı tarafından çeşitli yasal düzenlemelerle normalleştirilmeye çalışılmaktadır.

Dünya emperyalist ve kapitalist sisteminin krizi, piyasacı saldırılarla beraber daha gerici ve daha otoriter politikaları da gündeme getirmiştir. Krizin topyekûn gericileştirme eğilimi, emperyalist

merkezlere bağımlı, Türkiye gibi ülkelere farklı biçimlerde yansımaktadır. Gericileşme, bazı ülkelerde kendini dinci gericileşme olarak, bazı ülkelerde özellikle ırkçılık, kadın ve LGBTİ düşmanlığı, şiddet, tecavüz ya da kadın bedenine müdahale (kürtaj ve sezaryen yasağı, doğum kontrolünün engellenmesi, bekâret kontrolü v.b.) gibi başlıklarla kendini göstermektedir.

1.3 İkinci Cumhuriyet Kadına Düşmandır!

Türkiye’de AKP iktidarı ve İkinci Cumhuriyet’in kurulma süreci, emperyalizme tam boy teslimiyet, piyasalaşma ve dinci gericileşme ile karakterize edilmektedir. AKP iktidarı boyunca, kadınlara yönelik piyasacı ve gerici saldırılar sistematik olarak hayata geçirilmiştir. Cumhuriyet döneminde kadının sahip olduğu bütün hak ve kazanımlar bu dönemde geri alınmaya çalışılmaktadır.

1.4 Piyasacılık Kadına Düşmandır!

AKP iktidarının piyasacı saldırıları değişik köken, yaş ve kesimden kadını farklı biçimlerde etkilemektedir. Eğitimin ve sağlığın paralılaştırılması, kamunun birçok hizmetten elini çekmesi kadınları farklı şekillerde mağdur etmektedir. Paralı eğitim, kız çocuklarının eğitim haklarının elinden alınması, anaokulu ve kreşlerin tamamen özelleşmiş olmasına kadar geniş bir yelpazede değerlendirilebilir. İkincil konumdaki kadının eğitimi, aile içinde ilk kesilecek masraf olarak görülmekte ve eğitimin paralılaştırılması kız çocuklarının ve genç kadınların eğitim hakkının doğrudan elinden alınması sonucunu doğurmaktadır. Diğer taraftan anaokulu ve kreş gibi okul öncesi kurumların paralı hale gelmesi kadınların üretim sürecinden kopmasına ya da esnek çalışma koşullarına boğun eğmesine yol açmakta, veya bu tür hizmetleri düşük ücretle sağlayan cemaatlere muhtaç bırakmaktadır.

Sağlığın da paralılaştırılması kız çocuklarını ve kadınları yoğun olarak etkilemektedir. Sağlıkta dönüşüm programı ile kamunun yavaş yavaş el çektirildiği sağlık hizmetlerine zaten örgütsüz, mülksüz ve yoksul kılınmış kadınların erişimlerinin önünde ciddi ekonomik engeller bulunmaktadır.

Öte yandan, piyasa koşullarının, kadın emeğinin işgücü içerisinde daha yoğun bir sömürüye tabi olması, kadınları güvencesiz çalışma koşullarına mahkum etmesi sözkonusudur. Dinci gericiliğin Türkiye’de yarattığı ideolojik zemin nedeniyle de kadının asli görevinin ev içi çalışma ve annelik olarak görülmesi, kadın emeğinin daha da değersizleştirilmesi kolaylaştırmaktadır. Aynı zamanda kapitalizmin krizi ile artan işsizlik de yine kadın işçileri daha fazla etkilemektedir. Sendikasız ve güvencesiz çalışma özellikle kadınlar arasında yoğun olarak görülmektedir. Türkiye’de kadınlar esnek çalışma saldırısının birincil muhatabıdır ve bu durum AKP iktidarı tarafından çeşitli yasal düzenlemelerle de normalleştirilmeye çalışılmaktadır. Tüm iş kollarında örgütsüzlük, kayıt dışı ve esnek istihdam, taşeronlaşma ve mobbing’e daha fazla maruz bırakılan kadın işçiler, işçi sağlığı ve güvenliği bakımından da çok riskli bir toplamı oluşturmaktadır.

1.4.1 Dinci Gericilik Kadına Düşmandır!

12 Eylül’den bu yana toplumsal hayatın sistematik olarak gericileştirilmesi en çok kadınları olumsuz etkilemiştir. AKP iktidarı boyunca, kadını aile içindeki anne, eş, gelin vb. rolü ile toplumda konumlandırılan, kadını hem üretici emek gücü bakımından hem de bir insan olarak değersizleştiren

bakış açısı ağırlık kazanmıştır. Kadını değersizleştiren bu ideolojik saldırı, ayrıca toplumun dincileştirilmesi ile uyumlu bir şekilde gelişmektedir. Dinci gerici ideolojinin baskıcı ve otoriter yanları ile beraber, türbanın bir siyasi enstrüman olarak kullanılması ve topluma “kadının özgürleşmesi” olarak sunulması da gerici ideolojinin toplum içinde daha fazla yaygınlaşmasına yaramıştır. Toplumun dincileştirilmesi, AKP iktidarının sistematik, politik bir hedefidir ve bu, her alanda kadına yönelik dinci saldırıların hayata geçirilmesi anlamına da gelmektedir. İmam Hatiplerin yaygınlaştırılması ve eğitimin dinselendirilmesi, 4+4+4 uygulaması, türbanın ilkokullara kadar inmesi, uzun dönemde toplumun daha da gericileşmesi, kısa dönemde ise kız çocuklarına yönelik ayrımcılığın daha da güçlenmesi anlamına gelecektir. Dinci gericilik ayrıca, kadına yönelik şiddete de zemin hazırlamaktadır. Kadına yönelik şiddet ve kadın bedenine müdahale dinci gerici ideolojinin toplumda kök salması ile meşru kılınmaktadır.

1.4.2 Bu düzen kadın bedenine düşmandır!

AKP iktidarının kürtajı yasaklama girişimi, sezaryen doğumun olumsuzlaması, AKP sözcülerinin kadınlara kaç çocuk doğurmaları gerektiği konusunda ders vermeye kalkışması, Erdoğan’ın kürtaj, sezaryen ve doğum kontrolü ile ilgili açıklamaları kadın bedenine dönük açık müdahalelerdir. Özellikle kürtaj yasağı ile cisimleşen, yaşam tarzına ve kadın bedenine yapılmaya çalışılan bu müdahale dinci gerici ideolojik salgıyla beraber açık bir saldırıya dönüşmüştür. AKP iktidarı daha da ileri giderek çok çocuk doğurmaya göstermelik teşvik uygulamalarını hayata geçirirken, beraberinde kadın emeğini değersizleştiren ve güvencesizleştiren yasaları uygulamaya çalışmaktadır.

Özellikle son on yılda ne yazık ki, sağlık hizmetleri de gericileşmeden nasibini almış, kadın sağlığı uygulamalarına akıl dışı müdahaleler yapılmıştır. Doğum kontrol yöntemlerine erişimin kısıtlanması ve kimi uygulamalar için fişlemeye gidilmesi, sezaryenin yasaklanması/kısıtlanması tartışmaları, üç çocuk dayatması, anne sütü bankası projesinin bilimsel zeminde değil, gericilik bağlamında tartışılması ve devamında rafa kaldırılması, kürtajın yasaklanması/kısıtlanması AKP iktidarı boyunca sistematik müdahalelerin boyutunu açıklamaktadır.

1.4.3 Bu düzen kadınları öldürüyor!

Kadının toplumsal bir varlık olarak değersizleştirilmesi, gerici güç ideolojisinin yarattığı baskıcı eğilimler, kadınların şiddet, cinayet ve tecavüz gibi saldırılara daha fazla maruz kalmasına neden olmaktadır. Bu durumun en çarpıcı göstergesi, AKP iktidarı boyunca kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz ve çocuk istismarı oranlarının önceki yılların sayılarını yüzlerle, hatta binlerle katlaması ve ilgili davalarda yaşanan skandallardır.

Bugün, kadınların yaşam hakkı ellerinden alınmakta, kadın katilleri desteklenmekte, yasal boşluk ve uygulamalarla cesaretlendirilmektedirler. AKP döneminde kadının toplumsal algıda sürekli olarak zayıflatılması, muhafazakar namus algısının hâkim kılınması ve kadının eşit yurttaş olarak görülmemesinin sonucu olarak, kadına yönelik şiddette ve kadın cinayetlerinde büyük artış olmuştur. Yine, kadın katillerinin ve şiddet uygulayanların caydırıcı bir şekilde cezalandırılmamaları, toplumsal algıda da bunun aksi bir durumun sözkonusu olmaması, bugün artık, kadınların yaşamlarının tehdit altında olması sonucunu doğurmaktadır. Kadına yönelik şiddeti önlemek amacıyla çıkartılan

göstermelik yasaların yeterli olmayışının yanı sıra, pratikteki uygulamalar kadına yönelik şiddeti daha da arttırmaktadır.

Öte yandan şiddet, bizzat medya tarafından teşhir adı altında özendirilmekte, normalleştirilmekte ve meşrulaştırılmaktadır. Kadının cinsel bir meta olarak görüldüğü, ve bu durumun beslendiği burjuva 'kültürsüzlüğüne' şimdi bir de, AKP aracılığıyla, gerici cenah katılmıştır. Bir yanda 6 yaşında kız çocuğunu bile cinsel bir bakış açısı ile ele alan sapkın zihniyet, diğer yanda AKP ideologlarının kadına düşman tutumlarını her fırsatta kamuoyu ile paylaşmaları, şiddetin olağanlaştırılmasına kapı açmaktadır.

1.4.4 Kentlerimizin "rantsal" dönüşümü kadına düşmandır!

Türkiye kapitalizmi, kar hırsı ile, her geçen gün yaşam alanlarına ve doğaya yok edici müdahalelerini artırmaktadır. Parklara, yeşil alanlara ve çocuk oyun alanlarına camiler, avmler konduran uygulamalar başta olmak üzere bugün kentlerin rantsal, gerici ve muhafazakar dönüşümü kadına düşmandır.

Sinema, tiyatro gibi kültür alanlarını kapsayan dönüşüm, kent merkezlerinin bat-çık tünelleriyle ıssız mekanlara dönüşmesine sebebiyet veren uygulamalar ve şehir içi toplu ulaşım sisteminde gece tarifelerinde saat kısıtlamalarına gidilmesine kadar uzanan bir yelpazede kamusal alana yönelik gerici-muhafazakar-neoliberal müdahaleler eliyle en başta kadınların yaşamı ve kamusal hayata katılımları güvencesizleştirilmekte, zorlaştırılmaktadır.

Kent merkezlerinde bulunan emekçi mahallerinde, kentsel dönüşüm adı altında yaşam alanlarının ranta açılması, kadınları doğrudan etkilemekte ve mağdur etmektedir. Emekçi mahallelerinin ranta açılması hak kaybına, barınma sorununa, kent içi göçe ve önemli ekonomik sıkıntılara yol açmaktadır.

Tüm bu sıkıntılar, kadınlar cephesinde daha derinden hissedilmektedir. Ayrıca, emekçi mahallerinin rant alanı haline getirilmesi için yapılan müdahaleler ve zorunlu göç, mahalle içi şiddet olaylarına, gençler arasında uyuşturucunun yaygınlaşmasına neden olmaktadır.

1.5 Savaşlar kadına düşmandır!

Emperyalizmin askeri müdahaleleri, artan militarizm ve şiddet politikalarının da başlıca mağduru kadınlar ve çocuklardır. Ortadoğu'da emperyalizmin açık askeri müdahaleleri, kadınlara saldırı anlamına gelmektedir. Özellikle son yıllarda, yanı başımızdaki Suriye örneği, savaş mağdurlarının başta kadınlar ve çocuklar olduğunu, Irak'ta, Suriye'de, Filistin'de savaşın, kadınlar için taciz, tecavüz, şiddet, yaşam yerini terk edip güvencesiz koşullarda göç ve ağır psikolojik travma anlamına geldiğini bir kez daha göstermiştir. Öte yandan IŞİD tarafından kaçırılıp cariye yapılan, köle olarak pazarlarda satılan, bu zulmü yaşamamak için yaşamına son veren kadınlar, gericilikle birlikte sürdürülen emperyalist savaşın, kadına yönelik sonuçları açısından en güncel ve çarpıcı örneklerdir.

1.6 Kadınlar bir adım daha ileri!

AKP iktidarı gerek devletin maddi kaynaklarını kullanarak, gerekse popülist politikalarla, farklı kesimlerden kadınları kapsamaya çalışmasına rağmen, Türkiye’de kadınların önemli bir bölümü AKP iktidarına karşı boyun eğmemiştir. Kadına yönelik şiddette ve kadın cinayetlerinde gözle görülür artış, taciz ve tecavüz vakalarının yaygınlaşması, işçi kadınlar üzerindeki sömürücü baskı ve dinci gerici saldırı, AKP hükümetinin programlı bir biçimde yaşam alanlarına saldırısı ve doğa katliamları farklı kesimlerden kadınlarda tepkilere yol açmış ve bir siyasallaşmaya neden olmuştur.

Haziran Direnişi ile, tüm ülkede, AKP karşısında kadınlar kitlesel olarak yaşam alanlarının piyasalaştırılmasına ve tüm topluma dayatılan dincileşme ile yaşam tarzına müdahaleye karşı sokağa çıkmıştır. Beyaz yakalisından mavi yakalisına işçi kadınları, yaşam alanlarına müdahaleye karşı mücadele eden, dinci gericiliğe karşı direnen laik kadınları bir araya getiren Haziran Direnişi, laiklik ve aydınlanmacılık başlığında birleştirici unsur haline gelmiştir. Gezi Parkı’nda özellikle beyaz yakalı kadınlar; mahallede yürüyüşlere doğrudan veya evinden tencere tava çalarak katılan kadınlar, atölyesinden işyerinden çıkıp mahallesine ya da Gezi Parkı’na koşan işçi kadınlar Haziran Direnişi’nin direnen ve mücadele eden simgeleri haline gelmiştir.

Tarih boyunca diktatörlüklere, savaflara, sömürüye karşı mücadelelerde kadınlar hep en ön saflarda yer almıştır. Bugün ülkemizde de aydınlık geleceğimize giden yolun güçlendirilmesinde kadınlar en ön safta yer almalılardır.

2 İlerici Kadınlar Manifestosu

1. İlerici kadınlar, insanca bir yaşam, eşitlikçi bir düzen için mücadele ederler
2. İlerici kadınlar, kapitalizm koşullarında kadına yönelik her tür ayrımcı uygulamaya karşı, siyasal, ekonomik, ideolojik, toplumsal alanlarda mücadele ederler.
3. İlerici kadınlar, kadınların insanca, eşit ve özgür yaşayacağı toplumsal koşullara giden yolun, mücadele eden, baskı, sömürü ve eşitsizliğe maruz kalan toplumsal kesimlerle yanyana yürüyerek oluşturulacağını bilir.
4. İlerici kadınlar, kadınların üretim sürecinde, kadın olmalarından kaynaklı yaşanan eşitsizliklerin ortadan kaldırılması için çalışır. Bu nedenle eşit işe eşit ücret hakkı için mücadele ederler.
5. İlerici kadınlar, ev işleri, çocuk ve yaşlı bakımı gibi işlerin, kadınlar üzerinde yarattığı ağır yükün ortadan kaldırılması ve bu işlerin kamu hizmeti olduğu bilincinin egemen kılınması için mücadele ederler.
6. İlerici kadınlar, gericiğin kadınlar üzerinde yarattığı tahakküme karşı mücadele ederler. Bu kapsamda kadına yönelik her tür gerici saldırının karşısında dururlar. İlerici kadınlar, aydınlanma mücadelesinin en ön saflarında yer alırlar.
7. İlerici kadınlar, kadını anne olarak eve hapsedmeye çalışan gerici zihniyetin karşısında dururlar. Kadının hamileyken de, emzirirken de, çocuğuyla veya çocuk sahibi olmadan da toplumsal yaşamın eşit parçası olduğunu savunurlar.

8. İlerici kadınlar, kadın bedeni üzerinde kurulmaya çalışılan gerici tahakküme karşı mücadele ederler. Doğum kontrolü ve kürtaj hakkını savunurlar.
9. İlerici kadınlar, insanca yaşamın sağlıklı bir toplumda yaşamaktan geçtiğini bilirler. Bu yüzden eşit, parasız sağlık hakkı için mücadele ederler
10. İlerici kadınlar, eşit, parasız, anadilde, bilimsel ve laik eğitim hakkı için mücadele ederler. Eğitimin, insanlığın ve kadınların aydınlık geleceği için ilerletici olması, bu alanda, gündemde olan gerici tahakkümün bertaraf edilmesi için mücadele ederler. Eğitimin her kademesinde, müfredatın toplumsal cinsiyet eşitsizliğini besleyen yaklaşımlarla hazırlanmasının karşısında dururlar.
11. İlerici kadınlar toplumsal yaşamda kadın kimliğini zayıflatan, cinsiyetçi anlayışı besleyen ve kadına dönük şiddete zemin hazırlayan her türlü söyleme ve kadına yönelik şiddete karşı mücadele ederler.
12. İlerici kadınlar çocuk istismarcısı sapkın ve gerici odaklara karşı mücadele verirler.
13. İlerici kadınlar, yaşam alanlarına yönelik saldırılara karşı direnç odağı oluştururlar.

3 Karar Önerileri

1. İlerici Kadınlar, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününün bir mücadele günü olarak kutlanmasını gündemine alır.
2. İlerici Kadınlar, Mayıs ayının ikinci haftasını “İşçi Kadın Hakları” haftası olarak düzenler.
3. İlerici Kadınlar, Eylül ayının ilk haftasında “Savaş ve Kadın” temalı etkinlik ve eylemler düzenler.
4. İlerici Kadınlar, Eylül ayının ikinci haftasında eğitimde gericileşme politikalarına karşı eylem ve etkinlikler düzenler. 19. Eğitim Şurası’nda cisimleşen, AKP’nin “Yeni Türkiye” söylemi ile toplumsal yaşamı dinsel referanslarla yeniden şekillendirmenin bir aracı olarak eğitimde gerici politikalara karşı eylem ve etkinlikler düzenler.
5. İlerici Kadınlar, Kasım ayının son haftası Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele gününde, şiddete karşı mücadele için eylem ve etkinlikler düzenler.
6. İlerici Kadınlar, çalışma hayatında kadınlara yönelik her tür eşitsizliğe karşı mücadele ederler.
7. İlerici Kadınlar, her mahalleye ücretsiz çocuk ve yaşlı bakımevi kurulması için mücadele ederler.
8. İlerici Kadınlar, kadınların evde veya ev dışında kayıtdışı ve güvencesiz çalışma koşullarının değiştirilmesi için mücadele ederler.
9. İlerici Kadınlar, AKP’nin kadın düşmanı sicilinin teşhiri için çalışma yürütür. Kadın düşmanı açıklamalar ve uygulamalar karşısında eylem ve etkinlikler düzenler.
10. İlerici kadınlar son dönemlerde artan kadın cinayetleri ve kadına dönük her türlü ayrımcılık ve şiddetin karşısında duracak ve takipçisi olacaktır. Konferansımız şiddete maruz kalmış kadınlara hukuki, tıbbi ve psikolojik destek sağlamak üzere ilerici kadınların olanaklarını seferber etmesini karar altına alır.
11. İlerici Kadınlar, yaşam alanlarına müdahale anlamına gelen saldırılara karşı direnir. Mevcut direnç odakları ile dayanışma içerisinde olur.

12. İlerici Kadınlar, bölgemizde ve dünyada emperyalist savaşların yakıcı sonuçlarına maruz kalan kadınlarla ve çocuklarla dayanışma seferberliği düzenler, emperyalizme karşı eylem ve etkinlikler düzenler.
13. İlerici kadınlar, diğer ülkelerdeki ilerici kadın hareketleri ve örgütleri ile dayanışma ve işbirliğini gündeme alır.
14. İlerici Kadınlar, bu konferansta karar altına alınan ilkeler ve mücadele programı doğrultusunda biraraya gelebileceği diğer kadın ve mücadele örgütleri ile yanyana gelmeyi bir görev bilir.

4 İlerici Kadınlar Çalışma İlkeleri

1. İlerici kadınlar, yerelliklerde, işyerlerinde, okullarda "İlerici Kadınlar Meclisi" adı altında örgütlenir.
2. Her ilde İlerici Kadınlar İl Meclisi ismiyle koordinasyon merkezleri kurulur.
3. Türkiye çapında bütün İlerici Kadınlar Meclisleri'nden temsilcilerin yer aldığı İlerici Kadınlar Türkiye Koordinasyonu oluşturulur. Meclislerden her on kişiye bir kişi olmak üzere temsilci sayısı belirlenir.
4. Türkiye Koordinasyonu 3 ayda bir biraraya gelir. 3 aylık süre zarfında ise Koordinasyon içinden seçilen bir yürütme çalışmaları planlar.
5. İlerici Kadınlar Meclisi, internet sitesi ve sosyal medya sayfaları aracılığıyla çalışmalarını topluma duyurur. Gerekli gördüğü gündemlerde broşür, bildiri, afiş, kısa film vb. propaganda araçları üretilir.